

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eutocio Diacono. 23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

curum admiraris, atque ad eius exemplar vitam tuam depingis, ecquid Christianum te profiteris? Si autē Christianus appellari cupis, quam ob causam Epicureo more vitam instituis?

Eutocio Diacono. 23.

Pura & numeris omnibus absoluta libertas est, nulla omnino re indigere. quod quidem vt humanæ naturæ conditione sublimius ac præstantius, diuino numini tribuatur. Secūda autē ab ea, paucis opus habere, quod quidem homines consequi, atque ad id peruenire possunt. Hancigitur amplectamur: quoniam prima captum nostrum nunc excedit.

Olympio Diacono. 24.

Quod omni oratione præstantiorem, nec finem vnquam habituram voluptatem, labores ac certamina proferant, quodque ærumnæ nihil sint, si cum eius gloriæ, quam virtus parit, magnitudine comparētur, non te fugit. Quoniam igitur pacto, cum hæc tibi comperta & explorata sint, illud à me tibi exponi voluisti, in mundo pressuram habebitis: perspicuum enim est, certaminum ac laborum studium hanc vitam esse: coronarum autem & præmiorum futuram.

Aufonio Correctori. 25.

Cum certior factus fuisset, preces ab vniuersa vrbe tibi adhibitas fuisse, absurdum existimaui me huiusce deprecationis expertem esse, qui & primus, & fortasse solus, vt ea conficiatur, laborare debeam. Ac quidem quod seriùs ad eam illa venet (nam pro ipsa, causa mihi dicenda est) præfectorum eorum, qui huic haud facillè obtemperant, animus atque institutum in causa fuit. Etenim propter eos, qui crudeliter & inhumanè imperant, nec benignitatem, ac misericordiam integritati admiscunt, urbem quoque iam piguit, crebras

ἐγώ. εἰ μὲν γὰρ Ἐπίκκουρον θαυμάζεις, καὶ πρὸς Ἐκείνον ὁρῶν τὸν ἑαυτῆ ἰσχυραφείσι βίον, τίνας ἐνεκεν χρεῖται, ὅς εἶναι προσποιητῆ δὲ χρεῖται τοῦ χρεματισμῶν βούλει, δι' ἣν αἰτίαν ἑπικουρείου Διάκονος βίον;

Εὐτοκίῳ Διάκονῳ. κγ.

Ἡ μὲν εἰλικρινὴς καὶ ἀκριβὴς ἐλευθερία ἐστὶ, τὸ μηδεὸς ὄλως δεῖσθαι, ὅπως κρείττον ὢν τῆς ἀνθρώπινης φύσεως θεῖον ἔσται. ἢ δὲ μετ' Ἐκείνου, τὸ ὀλίγων δεῖσθαι, ὅπως καὶ δυνατὸν καὶ ἐφικτὸν τοῖς ἀνθρώποις χρεῖται καὶ ταῖς τιμῶν ἀπέπαυτον, ἐπειδὴ, ὅπως ἢ ὅπως τῶν ἡμῶν ἀνεφικτος.

Ὀλυμπίῳ Διάκονῳ. κδ.

Ὅτι τίς ἀφραστον καὶ ἀληκτον εὐφροσύνην οἱ πόνοι καὶ οἱ ἀγῶνες φύσει, καὶ ὅτι οὐδὲν οἱ μάχῃσι πρὸς τὸ μέγεθος τῆς εὐχλείας τῆς ὑπὸ τῆς ἀρετῆς πικροδύνης, οἶδα. πῶς τίνων ταῦτα ἐπισημῶν, Ἐκείνο ἐζητήσας μαθεῖν, τὸ, ἡλίφιν ἐξετε ἐν τῷ κόσμῳ τῆς δὴ δὴ δὴ γὰρ ὅτι τῆς ἰδὴ ἀφρονῶν καὶ τῆς ἀδύνατον ἐστὶν ὁ παρῶν βίος. τῆς δὲ στεφάνου καὶ τῆς ἐπαθλῶν, ὁ μέλλων.

Αὐσονίῳ κορρίκτορι. κε.

Πυθόιδρος ὑπὸ τῆς πόλεως πάσης τῆς οἰκίας ὁδοῦ μεγαλόνοιας, ἀποποιήσασθαι τῆς ποιότητος ὁδοῦ κλησέως, τὸν καὶ ὁρῶν καὶ μόνον ἴσως φροντίζειν περὶ αὐτῆς ὅπως ἀνορθῆ ὁφείλοντα. τῆ μὲν οὐδὲν βραδείας εἰς τὴν ἐλπιθῆναι. καὶ γὰρ ἀπολογίσασθαι ὑπὸ αὐτῆς, ἢ τῆς μὴ βραδείας αὐτῆ πειροδύων ἀρχῆτων, αἰτία τυχεῖν πρὸς αὐτῆς. Διὰ γὰρ τῆς αἰτίας καὶ ἀπαυθῆσας ἡγεμενῆς, καὶ μὴ κυριῶντας τῆ καθαρότητι τῆ φιλαθροπίας, καὶ ἡ πόλις ἀπε-
καρ-